

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการใช้วารสารศิลปะของอาจารย์และนักศึกษาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐในด้านวัตถุประสงค์การใช้ แหล่งที่ใช้ อายุของวารสาร คุณลักษณะของวารสาร รายชื่อและสาขาวิชาของวารสาร ตลอดจนปัญหาในการใช้วารสาร ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. อาจารย์ศิลปะ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา 2538 จำนวน 371 คน

2. นักศึกษาศิลปะระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปในมหาวิทยาลัยของรัฐทั้ง ๘ แห่ง เรียนในภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2538 จำนวน 2,467 คน

ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 2,838 คน โดยมาจากการที่มีการเรียนการสอนศิลปะเป็นวิชาหลักในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 8 คณะใน 5 สถาบัน ดังต่อไปนี้

茱พัฒน์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. คณะศิลปกรรมศาสตร์
2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. คณะวิจิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยศิลป์ปักษ์

5. คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

6. คณะมัณฑนศิลป์

7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

8. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หมายเหตุ ทั้งนี้ไม่นับรวมอาจารย์และนักศึกษาที่มาจากภาควิชาดุริยางคศิลป์ และนาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากภาควิชาดังกล่าวเป็นสาขาระหว่างประเทศที่มีการเรียนการสอนแตกต่างไปจากกลุ่มประชากรอื่น ๆ

ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 2,838 คน โดยใช้ตารางสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970) ซึ่งเป็นตารางสำเร็จรูปที่ใช้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดความเชื่อมั่นในการประมาณค่าอย่าง 95% กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนอย่างละ 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรจำนวนทั้งหมด 350 คน เป็นอาจารย์จำนวน 46 คน และนักศึกษาจำนวน 304 คน จากนั้นกระจายกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะและภาควิชาโดยจำกัดจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่ำสุด 3 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 405 คน เป็นอาจารย์จำนวน 101 คน และนักศึกษาจำนวน 304 คน ดังตาราง ๘.

ตาราง ๙. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะ	สาขาวิชา	อาจารย์		นักศึกษา	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		(97)	(22)	(650)	(80)
1.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์		20	6	138	17
1.1.1 ภาควิชาทัศนศิลป์		10	3	62	8
1.1.2 ภาควิชาณัมิตศิลป์		10	3	76	9
1.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		77	16	512	63
1.2.1 ภาควิชาเคหกรรม*		2	2	-	-
1.2.2 ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม		10	3	96	12
1.2.3 ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง*		14	3	-	-
1.2.4 ภาควิชาออกแบบอุตสาหกรรม		15	3	85	11
1.2.5 ภาควิชาสถาปัตยกรรม		35	4	296	36
1.2.6 ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายนอก		1	1	35	4
2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น		(18)	(10)	(125)	(15)
2.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		18	10	125	15
2.1.1 ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม*		3	3	-	-
2.1.2 ภาควิชาผังเมือง*		1	1	-	-
2.1.3 ภาควิชาพื้นฐานสถาปัตยกรรม*		6	3	-	-
2.1.4 ภาควิชาสถาปัตยกรรม		8	3	125	15

ตาราง ๙. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

สถานะ คณะ	สาขาวิชา	อาจารย์		นักศึกษา	
		ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		(28)	(12)	(296)	(37)
3.1 คณะวิจิตรศิลป์		28	12	296	37
3.1.1 ภาควิชาจิตกรกรรม		5	3	21	4
3.1.2 ภาควิชาประติมากรรม		5	3	57	7
3.1.3 ภาควิชาภาพพิมพ์		5	3	70	8
3.1.4 ภาควิชาศิลป์ปั้นไทย		13	3	148	18
4. มหาวิทยาลัยศิลปากร		(127)	(42)	(818)	(101)
4.1 คณะจิตกรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์		36	15	174	21
4.1.1 ภาควิชาจิตกรกรรม		6	3	78	10
4.1.2 ภาควิชาประติมากรรม		8	3	45	5
4.1.3 ภาควิชาภาพพิมพ์		8	3	29	3
4.1.4 ภาควิชาศิลป์ปั้นไทย		7	3	22	3
4.1.5 ภาควิชาทฤษฎีศิลป์*		7	3	-	-
4.2 คณะมัณฑนศิลป์		50	15	444	55
4.2.1 ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา		8	3	60	8
4.2.2 ภาควิชาประติมาศศิลป์ศิลป์		11	3	131	16
4.2.3 ภาควิชาออกแบบภายใน		12	3	103	12

ตาราง ๙. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

คณะ	สถาบัน ภาควิชา	อาจารย์		นักศึกษา	
		ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
4.2.4 ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์		11	3	91	8
4.2.5 ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์		8	3	59	11
4.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		41	12	200	25
4.3.1 ภาควิชาการออกแบบและการวางแผน ชุมชนเมือง*		10	3	-	-
4.3.2 ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม*		8	3	-	-
4.3.3 ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม*		9	3	-	-
4.3.4 ภาควิชาสถาปัตยกรรม		14	3	200	25
5. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง		(101)	(15)	(578)	(71)
5.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		101	15	578	71
5.1.1 ภาควิชานิเทศศิลป์		10	3	88	11
5.1.2 ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง*		9	3	-	-
5.1.3 ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม		26	3	153	19
5.1.4 ภาควิชาสถาปัตยกรรม		35	3	173	21
5.1.5 ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน		21	3	164	20
รวม		371	101	2467	304

หมายเหตุ * หมายถึง ไม่ได้จัดให้เรียนเป็นวิชาเอกในระดับชั้นปริญญาตรี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามระหว่างเดือนกันยายน-พฤษจิกายน 2538 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามชนิดต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารทั้งในและต่างประเทศ

2. สร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานในการวิจัยที่ทำการศึกษารังสีนี้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเรียนปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทางสถิติการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปทดสอบ (Pre-Test) กับอาจารย์และนักศึกษาศิลปะจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะจิตราภรณ์ ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกระจายตามสาขาวิชาจำนวนทั้งสิ้น 40 คน เป็นอาจารย์ จำนวน 10 คน และนักศึกษา จำนวน 30 คน (ร้อยละ 10 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูล) โดยทำการทดสอบ 2 ครั้ง คือ ระหว่างวันที่ 11-15 ตุลาคม 2538 และระหว่างวันที่ 1-15 พฤศจิกายน 2538

ในการทดสอบแบบสอบถาม เป็นการทดลองที่ทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามและการใช้คำถามต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ผลการทดสอบ ดังนี้

การทดสอบแบบสอบถามครั้งที่ 1

4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจคำจำกัดความของ "วารสาร"

4.2 วารสารภาษาไทยบางชื่อ ผู้ตอบแบบสอบถามคุ้นเคยกับชื่อซึ่งปรากฏอยู่ที่

หน้าปกวารสารเป็นภาษาอังกฤษ จึงเสนอให้กำกับชื่อวารสารเป็นภาษาอังกฤษไว้ด้วย

4.3 ไม่มีการโยงเส้นประระหว่างข้อเลือกตอบและค่าระดับคะแนน ทำให้ไม่สะดาวกแก้ผู้ตอบในการภาเครื่องหมายเพื่อกำหนดค่าระดับคะแนน

4.4 ในกรณีที่วารสารบางชื่อผู้ใช้ไม่เคยใช้ ไม่มีช่องกำหนดค่าคะแนนว่าไม่เคยใช้ และห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งมีสถานภาพเทียบเท่าห้องสมุดกลาง แต่ไม่มีห้องสมุดคณะ ทำให้ไม่สามารถตอบได้ว่าไม่เคยใช้ห้องสมุดคณะ

การทดสอบแบบสอบถามครั้งที่ 2

4.5 การกำหนดรายชื่อวารสารในแบบสอบถาม โดยเรียงรายชื่อตามลำดับอักษร บางครั้งทำให้ผู้ตอบไม่สามารถจำชื่อวารสารบางชื่อได้ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอให้บอกรายว่าวารสารนั้น ๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาขาวิชาใด

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเนื้อหาตามข้อมูลที่ได้รับจากการทดสอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้เปลี่ยนรูปแบบคำถาม คำตอบ และเพิ่มเติมเนื้อหา ดังนี้

การปรับปรุงแบบสอบถามครั้งที่ 1

5.1 การให้คำจำกัดความของวารสาร ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างชื่อของวารสารที่ผู้ตอบแบบสอบถามคุ้นเคยไว้ 4 ชื่อ ได้แก่ วารสารบ้านและตกแต่ง บ้านและสวน Architectural Digest และ Art in America

5.2 วารสารภาษาไทยบางชื่อซึ่งมีชื่อปรากฏที่หน้าปกวารสารเป็นภาษาอังกฤษจะ จำกับภาษาอังกฤษต่อท้ายไว้ด้วย เช่น อาร์ท เรคคอร์ด อิน ไทยแลนด์ Art Record in Thailand อาร์ค แอนด์ อิดีเอ Arch and Idea เป็นต้น

5.3 โยงเส้นประจากข้อเลือกตอบไปยังค่าระดับคะแนน เพื่อความสะดวกในการทำแบบสอบถาม

5.4 เพิ่มช่องกำหนดค่าระดับคะแนน "ไม่เคยใช้" ในหัวข้อแหล่งที่ใช้และรายชื่อและสาขาวิชาของวารสารที่ใช้

การปรับปรุงแบบส寇บถามครั้งที่ 2

5.5 จัดเรียงรายชื่อวารสารใหม่ โดยจัดเรียงรายชื่อวารสารภายในให้สาขาวิชาของวารสารต่าง ๆ

ในการแบ่งสาขาวิชาของวารสาร ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการแบ่งสาขารูปแบบนี้

1. ระบบจัดหมุนของสมุดรัฐสภาพเมริกัน
2. การจัดแบ่งวรรณกรรมทางด้านศิลปะของสมาคมห้องสมุดศิลปะแห่งสหราชอาณาจักร
3. หลักสูตรการเรียนการสอนศิลปะของมหาวิทยาลัยศิลปากร

จากนั้นพิจารณานำระบบจัดหมุนของสมุดรัฐสภาพเมริกันมาใช้ เนื่องจากเป็นระบบที่ห้องสมุดศิลปะส่วนใหญ่นิยมใช้มากที่สุด และเป็นระบบที่มีขอบเขตเนื้อหาสอดคล้องกับบทความในวารสารมากกว่าระบบอื่น สามารถจัดกลุ่มวารสารภายในให้สาขาวิชาจำแนกเป็น 7 สาขา ดังนี้

5.4.1 สาขากศนศิลป์ทั่วไป

5.4.2 สาขารสถาปัตยกรรม

5.4.3 สาขาการอออกแบบทั่วไป

5.4.4 สาขารัฐกรรมา ประติมกรรมาและภาพพิมพ์

5.4.5 สาขาการอออกแบบอุตสาหกรรม การออกแบบตกแต่ง และการออกแบบเครื่องประดับ

5.4.6 สาขศิลปะสื่อผสมและการถ่ายภาพ

5.4.7 สาขศิลปหัตถกรรม

6. จัดทำแบบส寇บถามฉบับสมบูรณ์ (ภาคผนวก ข) ซึ่งประกอบด้วย คำถามแบบ
แบบประเมินค่า และแบบปลายเปิด โดยแบ่งแบบส寇บถามออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ภาควิชา คณะและ
มหาวิทยาลัยที่สังกัด มีลักษณะคำ답เป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารศิลปะในด้านวัฒนธรรมคุณค่า แหล่งที่
ใช้ อายุของวารสาร และคุณลักษณะของวารสารที่ใช้ ลักษณะคำ답
เป็นแบบประเมินค่า และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 รายชื่อวารสารศิลปะและสาขาวิชาของวารสารศิลปะที่ใช้ ลักษณะคำ
답เป็นแบบประเมินค่า และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 ปัญหาการใช้วารสารศิลปะ และข้อเสนอแนะการปรับปรุงบริการวารสาร
ในห้องสมุด ลักษณะคำ답เป็นแบบประเมินค่า และแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบสอบถามให้อาจารย์และนักศึกษา
ศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐจาก 8 คณะใน 5 สถาบัน จำนวนทั้งสิ้น 405 คน โดยการสัมภาษณ์รับ
ข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2538 - 31 มกราคม 2539 ได้รับแบบ
สอบถามที่เป็นข้อมูลครบถ้วนสามารถนำมารวบรวมได้จำนวน 307 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.8 ของ
จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
PC (Statistical Packages for Social Science For Personal Computer) ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ -
31 มีนาคม 2539 โดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้
ตอบแบบสอบถาม และกรณีที่ต้องการแสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนผู้ใช้แหล่งต่าง ๆ จำนวนผู้ใช้
วารสารซื้อต่าง ๆ จำนวนผู้ใช้สาขาวิชาของวารสาร และจำนวนผู้ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ

2. ค่าเฉลี่ยหรือมัธมิณฑ์คณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นมาตราประมาณเมินค่า (Rating Scale) ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารศิลปะในด้านวัตถุประสงค์ในการใช้ แหล่งที่ใช้ อายุของวารสาร คุณลักษณะของวารสาร ชื่อวารสารที่ใช้ สาขาวิชาของวารสารที่ใช้ และบัญหาเกี่ยวกับการใช้วารสาร ซึ่งมีคำตอบให้เลือกตอบได้ 4 ค่า โดยกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

มาก	เท่ากับ คะแนน 3
ปานกลาง	เท่ากับ คะแนน 2
น้อย	เท่ากับ คะแนน 1
ไม่เคยใช้, ไม่มีบัญหา	เท่ากับ คะแนน 0

ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มีความหมาย ดังนี้

2.50-3.00 หมายความว่า มาก

1.50-2.49 หมายความว่า ปานกลาง

1.00-1.49 หมายความว่า น้อย

3. ค่า T-test เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้วารสารศิลปะของอาจารย์ และนักศึกษาศิลปะ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ .05

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**